

WORLD PARROT TRUST

PsittaScene 33:2 Summer/sommaren 2021

Översättning: My Lundgren och Lars Persson

Redigering: Maria Borgh

www.parrots.org

sweden@parrots.org

Tryckt på återvunnet papper

INNEHÅLL

- 4) Meddelande från verkställande direktören
Jamie Gilardi
- 5) Grå jako flyger fritt
Tålmod ger resultat i Kongo
- 10) Kaktusar och papegojor
Att arbeta med de gulskuldrade amazonerna på Bonaire
- 14) Tills de kan flyga fritt igen
Rehabilitering av papegojor i Brasilien
- 21) Anteckningar kring... papegojbon
- 23) En fröjd för alla sinnen, del 2
Känsel- och smakberikning
- 26) PsittaNytt
Papegojnyheter och uppdateringar
WPT-kontakter
- 28) Papegojor i det fria
Svartvingad dvärgpapegoja

PÅ OMSLAGET

Foto © Christian Peters | Getty Images

Den blåpannade amazonen (*Amazona aestiva*) är en av de papegojor som är mest drabbad av tillfångatagande. World Parrot Trust arbetar med engagerade partners för att återbörda konfiskerade fåglar till det fria.

Se artikeln på sidan 14: Tills de kan flyga fritt igen, rehabilitering av papegojor i Brasilien.

ETT MEDDELANDE FRÅN ... JAMIES SKRIVBORD

Efter mer än 30 års arbete kunde WPT ha trott att vi skulle ha sett alla upp- och nergångar i världen, politiska omvälvningar, ekonomiska hög- och lågkonjukturer, och stora framsteg då det gäller papegojors bevarande och deras välfärd. Och fastän vi är i allra högsta grad medvetna om frågor som rör biosäkerhet på grund av fågelinfluensa och andra sjukdomsutbrott, planerade vi aldrig allvarligt för möjligheten till en global pandemi som vi alla nu har behövt hantera under 14 månader. Det har varit en lång och utmanande tid och många inom WPT-familjen runt om i världen har direkt fått hantera infektioner och tragiska förluster inom familj och bland vänner och kollegor.

Och medan vi i Nordamerika och Europa med lättnad i ökad omfattning skyddas av anmärkningsvärt effektiva vacciner, slås fortfarande många delar av världen där vi arbetar mot farliga infektioner, liksom nya och mera farliga mutationer som i Brasilien, Bolivia, Costa Rica och Indonesien samt i delar av Afrika.

Som välgörenhetsorganisation kan vi bara existera och växa genom stöd från papegojälskare som du, tillsammans med anslag från zoologiska anläggningar och organisationer. Med den globala ekonomin i vild oordning förra våren och en högst osäker framtid då nästan alla zoologiska trädgårdar och fågelparker var stängda, var vi oroliga inte bara för pandemins utveckling men också för vår förmåga att hålla igång alla våra WPT-projekt och partners. Fastän inte alla problem ännu är ur vägen är jag glad och lättad över att rapportera att vi har blivit överväldigade över våra supporters generositet och förståelse runt om i världen.

Tack vare alla er har vi framgångsrikt navigerat genom vad vi hoppas kommer vara den värsta delen av pandemin och vi och våra partners är överlyckliga över att kunna komma igång igen när världen återigen öppnar upp. Vi hoppas ni kommer att uppskatta dessa uppdateringar från olika platser i världen, samt fler tips om hur ni kan berika era egna fåglars liv.

Jamie Gilardi

WPT:s verkställande direktör

LÄMNA ETT TESTAMENTE TILL PAPEGOJORNA

Vilket kommer att vara ditt testamente?

Låt din passion för papegojor fortleva.

Att lämna en testamentsgåva till World Parrot Trust är ett av de lättaste och samtidigt viktigaste bidrag du någonsin kan göra och som kommer att ha stor och långvarig påverkan på papegojor, deras överlevnad och de platser där de finns.

Besök vår webbsida www.parrots.org/legacy eller kontakta en filial nära dig för mer information i att inkludera WPT (*se sidan 27*).

GRÅ JAKO FLYGER FRITT:

TÅLAMOD GER RESULTAT I KONGO

Av WPT-staben

“Ögonblicket då dessa fåglar släpptes möttes med leenden och lättnad när papegojorna försiktigt vågade sig ut i naturen ...”

Den 18:e november 2020 flög 39 grå jako (*Psittacus erithacus*) fritt över de frodiga skogarna i Demokratiska republiken Kongo, DRK.

Deras visslingar skallade över Kahuzi Biéga National Park när de sträckte ut sina vingar för första gången på många månader - för vissa av dem, år.

Frisläppandet av dessa papegojor, beslagtagna då de illegal fångats för handel och sedan rehabiliterade av våra WPT-partners i östra DRK, gav dem inte bara en andra chans i naturen utan utgjorde ett viktigt steg i kampen för att stoppa handeln med dessa speciella fåglar.

BILDTEXT: Den första friläppningen av grå jakos någonsin i DRK.

© *Lwiro Primates rehabiliteringscentrum*

Jako (både grå jako och timnehjako) har fångats i naturen i stort antal för att förse den globala djurhandeln. Under de senaste fyrtio åren har över 1,2 miljoner vilda jako rapporterats lagligt exporterade från Afrika. Denna handel, i kombination med förlusten av skogar, har drivit de vilda fågelpopulationerna till kollaps i hela deras utbredningsområde från Guinea-Bissau till Sierra Leone, Nigeria och Uganda.

År 2017 fattade länder runt om i världen det kollektiva beslutet att bryta den internationella handeln för kommersiella ändamål med vilda jako genom att föra arten till bilaga I i CITES. Det var ett mycket viktigt och avgörande beslut.

BILDTEXT: Grå jako i Odzala-Kokoua nationalpark, Republiken Kongo. © *Godong via Alamy*

Före 2016 var DRK den största exportören av grå jako (*Psittacus erithacus*). Varje år utfärdade landet en exportkvot på 5 000 vilda grå jako, men den bedrägliga användningen av tillstånd resulterade i att mycket större volymer exporterades - importörer rapporterade att de i genomsnitt hade över dubbelt så många inkommande sedan 2005.

Dessutom, som CITES-kvoter för de flesta andra papegojor, saknade dessa antal och kvoter vetenskaplig grund. Det fanns ingen övervakning av effekterna på vilda populationer. Anekdotiska rapporter målade dock upp en oroande bild.

2013 började WPT arbeta med en lokal icke-statlig organisation i östra Demokratiska republiken Kongo, Lukuru Foundation, som hade observerat en oroande ökning av fångst av fåglar i och runt ett av deras fokusområden, Tshuapa Lomami Lualaba (TL2). Sju grupper av tjuvjägare hade börjat arbeta i området och

systematiskt fångat fåglar inom skogens häckningsområden. Med stöd av Disney Wildlife Conservation Fund genomfördes en snabb bedömning av fångst och handel i området.

Resultaten var oroande - fångstlag rapporterade att de hade flyttat till området efter kollapser i populationerna på andra håll och övervakning på flygplatser avslöjade att många hundra papegojor exporterades från provinsen varje månad.

Som svar tog provinsregeringen det avgörande steget att sätta ett tillfälligt uppehåll för fångst och handel med grå jako, inklusive för transporterna genom provinsens flygplatser. Detta beslut kommunicerades lokalt vid en presskonferens, genom radiomeddelanden och möten ansikte mot ansikte i samhällen nära de mest utsatta platserna.

Forskningsresultaten kommunicerades också till det internationella samfundet och belyste de verkliga konsekvenserna av de befintliga reglerna för internationell handel under CITES. Det var tydligt att dessa gjorde lite för att stoppa flödet av papegojor från centrala Afrikas skogar, och att det behövdes en förändrad strategi för att bryta den exploateringscykel och populationskollaps som hade setts på andra platser.

Utöver att kämpa för starkare skydd enligt internationell lagstiftning, är en viktig del av WPTs mångfacetterade strategi för att stoppa handeln med vilda papegojor att ge stöd till tillsynsmyndigheter som ansvarar för att beslagta olagliga transporter av fåglar. Att någon kan ta hand om skötseln av stora grupper av papegojor och därmed säkerställa ett positivt resultat för alla inblandade (inte minst papegojorna) leder alltid till ytterligare förstärkningsinsatser. Demokratiska republiken Kongo har dock inga dedikerade räddningscenter för papegojor och det finns liten kapacitet för att ta hand om beslagtagna vilda djur i stora delar av landet.

BILDTEXTER:

Överst: Gripandet 2019 i Kindu

Nederst: Inledande hälsoundersökningar görs efter konfiskeringen

Foton © *Lwiro Primate Rehabilitation Centre*

När grupper av grå jako beslagtogs på Kindu flygplats 2018 och 2019 gick WPTs fågelspecialist Cristiana Senni till handling och hon samordnade med lokala partners att papegojorna skulle överföras till Lwiro Primates Rehabilitation Center (CRPL) nära Bukavu.

Här fick de sällskap av en annan grupp papegojor som fångats nära Kahuzi-Biéga National Park. WPT har arbetat med CRPL sedan 2010 och har tillhandahållit tekniskt och ekonomiskt stöd, inklusive att skicka erfarna veterinärer med kunskap om fåglar för att ge utbildning och finansiering till byggandet av en voljär avsedd för just detta syfte.

I juni 2019 träffade WPTs programchef för Afrika Dr Rowan Martin personal från CRPL, Institut Congolais pour la Conservation de la Nature (ICCN) och direktören för Kahuzi-Biéga National Park för att fastställa en strategi för att få rehabiliterade papegojor tillbaka till naturen. En frisläppningsplats valdes ut, planer gjordes och samförståndsavtal (MoU) upprättades. Men då slog COVID till. Rörelsebegränsningar innebar förseningar och ett byte till en alternativ frisläppningsplats. En förbättrad säkerhetssituation i en del av nationalparken öppnade emellertid för nya möjligheter i närheten, och inom kort byggdes en provisorisk frisläppningsvoljär och den första gruppen papegojor valdes ut för frisläpp.

Dr Aristide Matata, en kongolesisk veterinär som hade fått specialutbildning i vård och rehabilitering av papegojor genom CRPL-veterinären Dr. Luis Flores under föregående år, valdes som huvudperson för att

överse frisläppandet. Han fick hjälp av två andra unga kongolesiska veterinärer, Huguette Kamavu och Ernest Kalaliz, som också fick utbildning i fågelmedicin och papegojvård.

I september 2020 fick en grupp papegojor slutliga hälsokontroller och överfördes till frisläppningsplatsen. Dr Matata stannade permanent på plats och övervakade papegojorna, tillhandahöll mat och säkerhet och utbildade parkvakter i grundläggande färdigheter under en fyraveckorsperiod medan de blev alltmer vana inom området. Papegojorna fick olika sorters föda som de skulle stöta på i de omgivande skogarna för att säkerställa att de var väl rustade att överleva när det väl var dags för dem att flyga till friheten.

Detta var första gången en "mjuk" frisläppning av grå jako genomfördes i Demokratiska republiken Kongo, och gav ett viktigt tillfälle att öka medvetenheten om de hot de möter men samtidigt sända ett positivt meddelande om vad som kan göras.

BILDTEXT: Förberedelser för att iordningställa föda från skogen åt fåglarna

© *Lwiro Primate Rehabilitation Centre*

Att återbörda 39 papegojor till det fria kan verka som en droppe i havet jämfört med de hundratusentals som har lämnat kontinenten, men det här ögonblicket utgör en viktig vändpunkt för ett land som har varit en av de största exportörerna av grå jako och som stöder viktiga kvarvarande populationer.

Det var betydelsefullt att i frisläppandet deltog biträdande guvernören i södra Kivu-provinsen Marco Malago och provinschef för ICCN och chef för Kahuzi-Biega NP De Dieu Byaombe, vilket visar på stöd för dessa insatser från hög nivå. Närvaron av lokala medier, inklusive intervjuer på regionala radiostationer, säkerställde att meddelandet spreds vida omkring.

Ögonblicket då dessa fåglar släpptes möttes med leenden och lättnad när papegojorna försiktigt vågade sig ut i naturen. De hoppade först till utfodringsplattformar som placerats utanför voljären innan de vågade sig längre bort med allt större självförtroende. Mat har fortsatt placerats ut vid utfodringsstationerna men har gradvis minskat över tid då papegojorna efter hand utforskat ett allt större område.

Parkvaktens pågående övervakning ger rapporter om att papegojor fortfarande kunde ses vid tiden för skrivandet av denna artikel. Förberedelser pågår nu för att släppa ytterligare en grupp för att förena sig med de andra, sväva över skogen och ge hopp om en framtid där grå jako får flyga fritt.

WPT tillkännager med tacksamhet följande donatorer:

Anslag för frisläppningen i DRK:

Celltei, Zoo Atlanta och Parrot Society UK.

Generella anslag för arbetet i Afrika:

Folke H. Peterson Foundation, Ft. Wayne Children's Zoo, Shades of Grey Parrot Tours och Lafeber International.

BILDTEXTER:

Överst: Veterinär Aristide Matata och övervakningsteamet

Mitten: Grå jako som sträcker på sina vingar innan frisläppningen

Nederst: Frihet! Grå jako lämnar voljären

Foton © *Lwiro Primate Rehabilitation Centre*

KAKTUSAR OCH PAPEGOJOR:

ATT ARBETA MED DE GULSKULDRADE AMAZONERNA PÅ BONAIRE

Artikel av Megan Hill

Jag slog mig ner på den dammiga marken och tog fram min schweiziska armékniv och påbörjade den härliga uppgiften att försiktigt plocka ut de taggiga kaktushullingarna från min fotled.

Min partner, Jack, tittade självbelåtet på mig och sade med rätta, "Jag sade ju att de gjorde ont".

Helt välförtjänt eftersom jag inte visat sympati för honom när han först mötte den taggiga fienden i början av vår resa.

Hittills hade jag, som en gasell, försiktigt trippat runt de tusentals kaktusplantor som är utspridda över Bonaires främmande och ogästvänliga, men ändå så slående vackra, landskap. Just den här dagen var jag emellertid alldeles för fokuserad på himlen för att oro mig för den överhängande lotten att bli stucken i benet.

Vi var vid den största och mest kända sovplatsen på ön och väntade på att i solnedgångsspektaklet räkna de gulskuldrade amazonpapegojorna - eller loras som de kärleksfullt benämns på Papiamentos lokala språk. Vi hörde ett välkänt rullande skriande och vi kastade båda två våra huvuden i riktning mot ljudet. "Det finns två i fjärran! nu fyra ... sex" skrek jag upphetsat till Jack. Slutligen, det ögonblick som vi hade väntat på: den blodröda solnedgången var precis på väg att försvinna under horisonten när den enorma flocken loras kom till synes.

Jag rotade snabbt fram min kamera, uppjagad över utsikten att fånga detta vackra ögonblick för alltid, men de lekfulla papegojorna passerade redan över den blodröda himlen. Jag tog ett steg bakåt för att få dem i sikte, med ögat upp mot kameran och fingret på slutaren. Precis som den imponerande scenen fyllde min sökare ... BAM, kaktusens nålliknande tagg genomborrade min hud. Naturligtvis lyckades jag inte fånga det perfekta ögonblicket av detta papegojnirvana. Jag lyckades dock få ett underbart minne av det smärtsamma ögonblicket i form av en suddig bild med några fågelliknande fläckar mot en rödaktig suddig bakgrund. Det var långt ifrån verkligheten av det jag såg ett ögonblick tidigare, där skymtar av den gröna och gula flocken svepte och virvlade i en fantastisk akrobatisk uppvisning över den färgade himlen. Trots min besvikelse (och nu dunkande fotled) visste jag att imorgon var en ny dag, och jag skulle kunna fotografera loras vid soluppgången under deras rutinmässiga flygtur förbi Echo Conservation Center där Jack och jag bodde.

Vi var på Bonaire för att tillsammans arbeta tillsammans med Echo, en partner till World Parrot Trust och en ideell organisation som ägnar sig åt att skydda den gulskuldrade amazonen (*Amazona barbadensis*). Deras mångfacetterade strategi för bevarande arbetar för en framtid där papegojor och människor kan samexistera på denna ö. Under de tre månader jag var där bevittnade jag hundratals loras, ett privilegium som bara få lyckliga kan uppleva. Tyvärr kategoriseras dessa underbart karismatiska fåglar nu som sårbara på IUCNs röda lista över hotade arter och de finns bara på Bonaire och några få regioner i Venezuela.

Som digital kommunikatör kräver en stor del av mitt arbete att jag sitter bakom en datorskärm, knappades på tangentbordet, där jag skapar innehåll som jag kan dela med underbara supportrar som ni själva. Tack och lov är jag inte kedjad vid mitt skrivbord; jag älskar att ta mig ut i fält för att i första hand uppleva de majestätiska papegojorna och arbetet som görs för att skydda dem, och lyckligtvis bjuder Jack regelbundet in mig för att hjälpa honom i fältet. Som djurbiolog beger han sig emellertid regelbundet ut i fält, vandrar upp på små berg, hittar en boplat, samlar in sina uppgifter och återvänder till fältstationen innan jag ens har haft chansen att avsluta min frukost. Detta är ett åtagande jag bara var villig att göra en eller två gånger i veckan!

På Bonaire innebar Jacks entusiasm och iver i att undersöka loras att han kunde bolla flera projekt samtidigt. Förutom att undervisa i djurhållningskunskaper och utbilda fältgruppen, deltog han i arbete tillsammans med Juliana, den verkställande direktören för Echo, för att utveckla projektet med övervakning av vild lora, dela upp det i två faser, häckningssäsong och icke-häckningssäsong. Eftersom vi var där under den senare säsongen, koncentrerade han sina ansträngningar till den årliga räkningen, ett långsiktigt forskningsprojekt som uppskattar minimumpopulationen på ön.

Jag var entusiastisk över att få vara en del av den årliga räkningen tillsammans med de 93 andra personer som också hade anmält sig som frivilliga för att denna lördag morgon räkna papegojor. På dagen för räkningen, även om det kändes som en militär övning (alla hade sina strikta instruktioner, förutbestämda räkningar, bilpooler inställda på minuten och larm satta för gryningen), var verkligheten mycket roligare och lugnare. Det var verkligen nästan en perfekt dag för mig att börja en lugn vandring till en fantastiskt underbar utsikt, sedan se solen stiga medan jag lyssnar på en tropisk gryningskör och skannar himlen för att se en glimt av en fräck lora.

Efter de förutbestämda två timmarna av räkning gick jag tillbaka till Echo Conservation Center för en ” Drivethru”-frukost och för att lämna in mina resultat. På grund av sociala distanseringsåtgärder och publikbegränsningar kunde vi inte stanna så länge och prata om vårt morgonäventyr, men vi kunde höra alla ooh och ahh vid de siffror som lades in i räknaren. Tyvärr var mitt resultat en stor fet nolla! Men när jag får se dem i stora flockar nästan dagligen, var jag glad över att de andra volontärerna kunde se loras från sina platser den här speciella dagen. På de 36 viloplatserna räknades totalt 955 loras.

Förutom att det var ett utmärkt sätt att tillbringa en lördagmorgon, är viloplats-räkningen en viktig metod att uppskatta populationen som gör att Echo kan övervaka och spåra populationstrender, upptäcka externa faktorer som kan påverka papegojornas fördelning och samla in data för att bedöma effektiviteten av olika bevarandeåtgärder. Det är också en dag där ösamhället samlas för att få kontakt med naturen och vara en del av miljö rörelsen som hjälper deras vilda befrädrade vänner.

Jag tyckte att det var en otrolig upplevelse att vara en del av forskningen. Att på plats kunna bidra till bevarandet är inte bara otroligt roligt och intressant, utan det är också oerhört värdefullt för organisationer som driver sådana vetenskapliga projekt som involverar medborgare. Jag skulle rekommendera att alla deltar i en räkning om ni någonsin får möjlighet till detta.

Efter räkningen och allt nödvändigt uppföljningsarbete förflyttades Jacks fokus till att träna Echo-fältlaget så att de hade allt de behövde för att gå in i häckningssäsongens fältarbete. Han tillbringade mycket tid på att arbeta med och utbilda Etienne, Echos nya fältassistent. Specifikt lokaliserade de och övervakade lorabon, en färdighet som Jack säger "kräver tjocka byxor, starkt kaffe, bra navigering och en örns ögon!"

För att hjälpa Etienne under hans första säsong av papegojövervakning, skapade Jack en rätt fiffig smartphone-app som gör att Echo-teamet kan mata in alla sina övervakningsdata direkt i en databas medan de är ute på fältet. Genom att helt enkelt svara på några frågor samlar appen alla nödvändiga data och lagrar den i ett lättåtkomligt och begripligt format, något som sparar mycket tid och frustration. Utöver appen, lärde Jack ut färdigheter som navigering, spårning och loras specifika häckningsbeteende. Allt måste dock ha varit värt det, eftersom jag inte kan räkna hur många gånger de kom tillbaka täckta av rivsår men med enorma leenden i ansiktet eftersom de hade lyckats hitta en ny boplats.

Utbildningen kommer att vara ovärderlig för Etienne under häckningssäsongen eftersom han kommer att ansvara för hantering och kontroll av bon, insamling av data om ungar, och att avskräcka potentiella tjuvjägare.

Vår tid på Bonaire tog slut alltför snabbt. Det kändes som att vi precis hade kommit dit när det var dags att säga adjö till det godhjärtade Echo-teamet och de livliga papegojorna som vi hade blivit så fästa vid. Vi kände oss anslutna till öns natur, från de hundratals ödlor som sprang över vägarna, till de överraskande åskvädren som tvingade oss att alltid bära med oss ett paraply. Bonaire har ett känsligt och vackert ekosystem som gjorde det möjligt för oss att skapa underbara minnen som vi kommer att njuta av för livet.

Vi är privilegierade att ha varit en del av bevarandet av den gulskuldrade amazonpapegojan och kommer att fortsätta att stödja det underbara partnerskapet mellan WPT och Echo och deras ansträngningar för att skydda denna lekfulla, vackra papegoja.

OM FÖRFATTAREN:

Megan Hill har tillbringat de senaste fem åren med att arbeta tillsammans med WPT-partners som kommunikations- och insamlingssamordnare. Hon lägger nu in sin designbakgrund och erfarenhet i sin nya roll som social mediakoordinator för WPT. Hon älskar att få utlopp för sin entusiasm för vilda djur genom fotografering och har nyligen flyttat från sitt hemland Storbritannien till Paraguay för att fördjupa sig i sin passion.

TILLS DE KAN FLYGA FRITT IGEN: REHABILITERING AV PAPEGOJOR I BRASILIEN

Artikel av André Becker Saidenberg

WPTs Brasilienprogram har varit involverat i många olika projekt genom åren, allt från fältforskning och tekniska besök, kontakt med och utveckling av nya partnerskap både i Brasilien och utomlands, och de har delat kunskap med lokala statliga och privata bevarandegrupper.

Men ett huvudmål är att tillhandahålla snabba insatser genom ekonomisk, logistisk eller praktisk hjälp med konfiskerade fåglar och att stödja deras efterföljande utsläpp tillbaka i naturen. Jag tycker personligen att den här sista rollen är djupt känslfull, både som veterinär och som någon som själv har räddat papegojor tidigare.

Från 2009 till 2016 deltog vi genom WPT-initiativ i flera möten för att avgöra hur praktiskt det skulle vara att bygga centrum för räddning av papegojor. Idén kring räddning och frisläppning i Brasilien ansågs av många fortfarande vara experimentell, även om framgångsrika projekt redan ägde rum i landet. Vi utbytte idéer och erfarenheter, gav nödhjälp till konfiskerade fåglar, uppmuntrade avel i fångenskap med följande frisläpp och skänkte välbehövad utrustning.

I den här artikeln beskriver jag några av förra årets många gärningar gjorda av tre av WPT:s brasilianska partnerprojekt.

CAATINGA PAPEGOJPROJEKT

Vi tillhandahåller löpande hjälp till detta viktiga projekt i den nordöstra delen av Brasilien (*tidigare presenterad i PsittaScene hösten 2018*). Deras arbete tar aldrig slut, eftersom det aldrig saknas vilda fåglar och andra djur i behov av konfiskering. För att hjälpa till har WPT tillhandahållit välbehövda förnödenheter som mediciner, fotingar, specialiserade kirurgiska material och har hjälpt till att lokalisera en sövningsmaskin för projektets användning.

Caatinga-papegojprojektet är också inblandat i återintroduktionen av blåpannade amazoner (*Amazona aestiva*) till områden där arten en gång levde och nu är lokalt utrotad, på gårdar och skyddade reservat där det tidigare pågått så kraftig fångst för husdjurshandeln att hela beståndet försvann.

I januari släpptes fler än 40 blåpannade amazoner från olika ursprung (konfiskerade ungar och vuxna eller överlämnade husdjursfåglar) i nya partnerområden; dessa grupper övervakas för närvarande för att se deras spridning (rörelser) och anpassning till sin omgivning.

De blåpannade amazonernas situation är symbolisk för ett vanligt problem i papegojvärlden: arten anses inte vara i drastiskt behov av bevarande av beslutsfattare och de flesta i vetenskapssamhället fram tills den försvinner helt.

Vi behöver bara påminna oss själva om att den stora majoriteten av papegojor som är kritiskt hotade eller numera utdöda en gång var mycket vanliga och tack vare mänsklig inblandning - direkt eller indirekt - existerar de nu på randen av överlevnad eller har försvunnit helt.

BILDTEXTER

Vänster: en vild blåpannad amazon

Över: Konfiskerade blåpannade amazoner av olika åldrar

Övre höger: frisläppta fåglar vid matstation

Lägre vänster: vuxna fåglar njuter av frukt

Foto tillhörande Caatinga Parrots Project

ASM CAMBAQUARA:

ASM Cambaquara (*se PsittaScene sommaren 2016*), på ön Ilhabela utanför den sydöstra kusten av Brasilien, är en välkänd, mycket kapabel WPT-partner från flera år tillbaka. Silvana Davinos outtröttliga ansträngningar har resulterat i några mycket rörande berättelser bland de många räddningar som ägde rum från 2020 till 2021.

Fåglar som får hjärnskakning från kollisioner med fönster och fordon är tyvärr mycket vanliga på ön. Dessa fall kräver omedelbar uppmärksamhet och extremt engagemang om de ska räddas. De flesta av dessa patienter hamnar i för kritiska tillstånd på grund av förseningar under förseln till centret, men mirakulöst nog återhämtar sig vissa. En brunpannad parakit (*Pyrrhura frontalis*) som hade drabbats av hjärnskakning var komatös vid ankomsten, men efter en specifik antiinflammatorisk kur och många timmars intensivvård av Silvana med vätsketillförsel, extra värme och långsam introduktion av ersättning för ungfåglar, svarade den på behandlingen och kunde återhämta sig helt.

Den lyckosamma fågeln släpptes nära den plats där den hittades, eftersom dess flock sannolikt besökte den regionen och en snabbare anpassning (hård frisättning) fortfarande var möjlig eftersom den var en vuxen individ. Den släppta fågeln har setts (tack vare sitt nya fotring) återvända till matstationerna i trädgården hos den berörda medborgaren som först räddade den.

I ett annat dramatiskt fall togs en fjällhuvad papegoja (*Pionus maximilliani*) in med en rapporterad historia av kollision som senare visade sig vara falsk, vilket är fallet med många fåglar som förs till Cambaquara. Detta kan komplicera diagnos och behandling något oerhört och har lärt räddningscentralens personal att alltid vara öppen för andra potentiella orsaker och efterföljande behandling.

BILDTEXTER

Över: en brunpannad parakit anländer efter en kollision

Mitten: den undergår intensivvård och behandling för hjärnskakning

Nedan: framgångsrikt frisläpp tillbaka till området den hittades

Foto tillhörande ASM Cambaquara

Den här individen kunde inte bära sin vikt och verkade ha en ben- eller ryggradsskada. Tack vare intensiv utfodring och smärtlindring stabiliserades fågeln tillräckligt för att föras till staden Sao Paulo (4 timmar bort), där Wildvet Clinic har möjligheten att behandla de allvarligaste av fallen. En ryggmärgsskada och luftsäcksjukdom sågs vid röntgen. Nebulisering (medicinering i ångform inandad i lungorna) tillsattes till den behandling som Silvana inledde.

Den här fågeln återhämtade sig inte bara på ett mirakulöst sätt nog för att kunna sitta igen utan också för att flyga och ansågs kompetent nog för att frisläppas.

En papegoja som heter Chester är huvudkaraktären i en annan stor men lika dramatisk framgångshistoria: denna vilda sydliga mjölnaramazon (*Amazona f. farinosa*) räddades efter att ha attackerats av en hund. Djupa sår gick genom delar av vingen, bröstet och ryggen. Lyckligtvis skadades vingen inte, men såren hade nått hans vänstra lunga.

Om folket som hittade honom inte omedelbart hade tagit honom till räddningscentret hade han säkerligen fallit offer för blodförgiftning. Avlivning för att undvika ytterligare lidande är ofta det bästa alternativet i fall som detta, men Chester var en av de individer som helt enkelt vägrade att ge upp och svarade snabbt på lämplig behandling av starka smärtstillande medel, sedering, noggrann assisterad utfodring, temperaturkontroll, antibiotika, nebulisering och mycket omsorg för att minimera stress.

Detta är precis vad Cambaquara kan erbjuda. Efter behandling för den hängande vingen och lite näringsstöd lyckades Chester överleva även efter att ha upplevt komplikationer. När han väl stabiliserat sig reste han till kontinenten för röntgen och utvärderingar där omfattningen av hans skador bekräftades. Han förbättrades stadigt därifrån och släpptes med 16 andra mjölnaramazoner i mars i år.

Parakit-utsläpp äger rum regelbundet i Cambaquara efter en hektisk tid med handuppfödande av ungar i behov av hjälp, vanligtvis två gånger per år. Lyckligtvis har fåglar från många olika år av tidigare frigivningar setts igen, inklusive en från 2015 som fotograferades 2020 parandes med en annan parakit (som inte hade någon fotring, därmed en vild fågel). Det intressanta med en del av denna berättelse är att det här fotot togs under den lokala skolans beskådnings- och miljömedvetandeaktiviteter av en pojke som håller på med fågelskådning.

BILDTEXTER

Vänster: Nyligen rehabiliterade brunpannade parakiter efter frigivning

Övre höger: Parakiter frigivna 2015 åter sedda 2020, foto taget av en ung fågelskådare

Nedre höger: Chester den sydliga mjölnaramazonen (vänster) i voljären före frigivning efter en lång återhämtning från ett hundbett

Foto tillhörande ASM Cambaquara

LINS ECOLOGICAL FARM:

Lins Ecological Farm ('Lins ekologiska gård') är en ny WPT-finansierad partner. Anläggningen, som ligger i delstaten Sao Paulo i sydöstra Brasilien, fokuserar på att hjälpa den starkt trafikerade blåpannade amazonen.

Gårdens ägare Ivan Tadeu är en neurokirurg som bestämde sig för att ägna sin fritid åt att hjälpa fåglar, inklusive tukaner, sångfåglar, aror och amazoner från de centrala områdena i Brasilien. Lins har dokumenterat många framgångshistorier, där gården aktivt används av de frisläppta fåglarna som rastplatser och för häckning.

WPTs partnerskap med Lins startade 2020 när anläggningen fick ta emot en stor mängd konfiskerade blåpannade amazonungar av olika åldrar och en enda grönvingad araunge, alla i kritiskt tillstånd. Teamet tog hand om 130 fåglar totalt. De anpassade skötseln till deras utvecklingsstadium och överförde dem sedan till olika stora voljärer på gården.

Lins Ecological Farm: Historien bakom

Dr Ivan Tadeu började rädda fåglar i ung ålder. Han såg de andra ungdomarna i sin stad jaga fåglar med slangbellor och gevär och bestämde sig för att rädda dem om han kunde. Snart byggde han en stor voljär för att hysa dem alla.

När han blev äldre utbildade han sig till läkare, men att hålla och rädda inhemska fåglar, inklusive papegojor, var viktigt för honom och något han fortsatte med.

Efter sin läkarexamen flyttade han till staden Lins. Där träffade han en patient som blev intresserad av hans aktiviteter och hjälpte honom att skaffa mark för att skydda och återställa skogen och släppa räddade fåglar.

Med tiden har Dr Tadeu och hans team byggt en ekologisk väg för att länka avstyckad skog, dricksfontäner och matare för de släppta fåglarna, stora acklimatiseringsvoljärer, och kylförvaring för att lagra maten de kommer att odla till deras skyddslingar.

Sedan starten har de rehabiliterat och släppt nästan 100 papegojor, oräkneligt många andra fågelarter och har planterat flera hektar ny skog. Inhemska koltrastar som hade utrotats från området har återvänt och häckar där. Släppta blåpannade amazoner återvänder till boet där och tar hand om sina ungar i fred.

BILDTEXT: 130 konfiskerade blåpannade amasonungar av olika åldrar börjar anlända för rehabilitering

Foto tillhörande Lins Ecological Farm

Nu har två grupper acklimatiserats i sin omgivning och släppts, och en tredje kommer att skickas till en närliggande stat där de kommer att vara en del av återintroduktionsprogrammet i staten Mato Grosso do Sul. Mer än 45 vitögda parakiter (*Psittacara leucophthalmus*) har också släppts, till vilka Cambaquara bidrog flera individer som rehabiliterades på Ilhabela. De kunde inte släppas där eftersom den atlantiska regnskogen inte ligger i deras naturliga utbredningsområde. Därför släpptes de vid Lins i februari 2021.

Utöver detta har Ivan också investerat mycket av sin tid och sina resurser i att återplantera och transplantera träd för att återställa gården till sitt ursprungliga tillstånd så att den så småningom kan fungera som häckningsplatser och matkällor för de släppta fåglarna på gården. En privat donator som finansierar bevarande av blåpannade amazoner ska döpa ett av dessa områden till "Bosque da Kiki" (Kikis skog), för att hedra en älskad husdjurspapegoja.

LYCKLIGA SLUT...

Det här är bara några av de många berättelser som äger rum varje dag i det ursprungligen namngivna ”Terra papagallorum” eller papegojornas land, som det namngavs av de portugisiska och spanska sjömännen i början av 1500-talet. Med WPTs fortsatta stöd och engagemang från personal och volontärer i vart och ett av projekten kommer det förhoppningsvis att bli fler lyckliga slut.

BILDTEXTER

Övre höger: väntan på frihet vid en av frisläppningarna

Lägre höger: en frigiven fågel håller sig nära voljäerna

Övre höger: träd planterade som del av skogsrestaureringen som redan bär frukt till papegojorna

Lägre höger: en donerad skylt från en privat donator gjord till äran av en älskad husdjurspapegoja (Bosque da Kiki betyder Kikis skog)

Foto tillhörande Lins Ecological Farm

ANTECKNINGAR KRING...

PAPEGOJBON

Av Desi Milpacher

Fåglar över hela planeten behöver bon att lägga sina ägg i, från de enklaste håligheterna mellan klippor till komplicerade vävda strukturer.

Papegojor har sina ungar i ett antal olika typer av bon, som alla har sina egna unika egenskaper och potentiella problem.

Många fågelarter, inklusive papegojor, lägger sina ägg i trädhål. Fåglar som kan urholka sina egna håligheter är primära hålhäckare (eller urholkare), medan papegojor som häckar i träd är sekundära hålhäckare, eftersom de saknar näbbstrukturen för att kunna skapa håligheterna själva. De förlitar sig istället på att träbörande arter så som hackspettar, termiter och skalbaggar, eller naturliga åldringsprocesser, ska skapa dem. När en papegoja har valt ett hål kommer den vanligtvis att klä det med torkat träflis för ungarna (Toft och Wright, 2015).

Träd är inte de enda platser som papegojor använder - vissa arter häckar på till synes udda platser. Bahamasamazon (Amazona leucocephala bahamensis - en underart av kubamazon) finns på öarna Great Inagua och Abaco i Bahamas. Öarna består till stor del av kalksten, som har håligheter skapade av naturlig erosion. Papegojorna på Abaco använder dessa håligheter för häckning, vilket är ett beteende som tros ha utvecklats på grund av brist på åldrande träd eller på grund av de fördelar som att häcka under jorden kan erbjuda (Gnam, 1992, Stahala Walker, 2016).

Markhäckande papegojor i andra delar av världen inkluderar kākāpō (Strigops habroptila), markpapegojor (Pezoporus sp.), kea (Nestor notabilis) och klipparakit (Neophema petrophila).

Ett antal papegojor häckar mycket högre upp i klipptunnlar. Indigoaran (Anodorhynchus leari) och patagonienparakiten (Cyanoliseus patagonus) har sina familjer i klippgrottor som är flera meter höga. Det kan finnas dussintals av dessa tunnlar i en koloni och var och en kan sträcka sig flera meter inåt. Tallparakit (Rynchopsitta terrisi), tjocknäbbad parakit (Rynchopsitta pachyrhyncha) och rödpannad ara (Ara rubrogenys) häckar i klippor men söker också efter tätt packade träd.

Insektstackar är färdiga boende för papegojfamiljer. Dessa stora stadiga jordstrukturer är byggda av termiter (ett termitarium) eller myror och förekommer ovan jord eller i träd. Versionerna i träd används av ett antal papegojor så som hackspettpapegojor och Brotogeris-parakiter. Australiska arter så som svarthätteparakit och gulskuldrad parakit (*Psephotellus dissimilis* och *P. chrysopterygius*) och den utdöda paradispapegojan (*P. pulcherrimus*) häckar i de markbundna formerna av dessa stora strukturer. De arter som fortfarande finns tycks leva fredligt med insekterna i dessa bon.

Vissa papegojor är mer flitiga - Agapornis-dvärgpapegojor och munkparakiter (*Myiopsitta monachus*) konstruerar faktiskt komplexa bon av taggiga pinnar, bark och andra växtrester. Boliviaparakiten (*Myiopsitta luschi*) bygger ett bo av pinnar i en hållighet i klippkanter i sitt hemland Bolivia.

Fyra av Agapornis-arterna bygger kupolformade bo i trädhålligheter, medan den rosenhuvade dvärgpapegojan (*A. roseicollis*) konstruerar ett koppliknande bo av pinnar i hålrum. *A. taranta* och *A. canus* fyller sina med kvistar, löv och annan växtströ, och *A. pullarius* använder hålligheter gjorda av trädmyror eller i termitstackar. Dessutom bär alla dvärgpapegojor utom *swindernianus* byggmaterial tillbaka till boet under sina vingar och rumpfjädrar (Eberhard, 1998).

BILDTEXTER

Motsatta sidan: Gulkindad amazon (*Amazona autumnalis*) vid sitt bo i ett träd, Costa Rica © Jeff Edwards via Getty Images

Denna sidan, vänster: termitstack vid Kap Yorkhalvön, Australien © Mike Lane via Getty Images

Denna sidan, höger: gulskuldrad parakit (*Psephotellus chrysopterygius*) vid dess bo i en termitstack © Zbindere via Getty Images

Patagonienparakiter vid klippbo, Argentina © Mikhail Mironov via Getty Images

Munkparakiter har tagit bobyggande till en ny nivå av komplexitet och bygger stora kolonibon (Forshaw 1989). Dessa kvistbostäder i lägenhetsstil, som används året om för häckning och ruvning, kan mäta flera fot tvärsöver [1 fot är dryga 3 dm] och kan användas samtidigt av munkparakiterna och andra fågelarter. Förvildade munkparakiter som återfinns i flera medelhavsstäder sambor med vita storkar (*Ciconia ciconia*) möjligen för skydd (Dailos Hernández-Brito et al, 2020). I Sydamerika har sparvfalkar (*Falco sparverius*) och gulnäbbad kricka (*Anas flavirostris*) noterats häcka med munkparakiter i rum som inte används av parakiterna (Eberhard, 1998).

Så papegojor har ett antal alternativ där de kan slå sig ner och skaffa familj, men hur är det med att kunna hitta lämpliga platser och hålla dem säkra? Dessa bon är mycket värdefulla för papegojor och andra vilda djur, och de som finns är sårbara för många hot. De flesta hålrumshäckare behöver gammal skog, stora träd som bara finns i primär skog - en livsmiljö som snabbt försvinner.

Avskogning gjord av människor, skogsbränder och klimatförändringar som leder till torka minskar antalet lämpliga träd som papegojor kan bo i. Konkurrens med andra fåglar, inklusive icke-infödda, är också ett problem. Boets egenskaper är viktiga, med forskning som avslöjar att fyra amazonarter i Mexiko verkar välja häckplatser baserat på trädarter, storlek, höjd från marken och storleken på hålets öppning (Enkerlin-Hoeflich 1995, Renton och Salinas-Melgoza 1999).

Bristen på lämpliga träd är bara början på hoten: ungarna i boet riskerar att bli utsatta av faror från ormar, ödlor och vilda däggdjur och pungdjur; det finns också faror från yttre parasitangrepp och attacker av så kallade mördarbin (*Apis mellifera* hybrid).

Tjuvjägare klättrar eller hugger ner träd och klättrar på klippor för att fånga fåglar till handel. På 1990-talet förstördes en del av en patagonienparakit-koloni i Argentina med dynamit för att göra en parkeringsplats för

besökande turister (Massello och Quillfeldt, 2003). Vilda ungar går ibland förlorade på grund av att gamla träd kollapsar, och under den våta säsongen i den neotropiska regionen kan håligheter översvämmas i säsongsbaserade ösregn.

Trots mångfalden av botyper som är tillgängliga för papegojor finns det många sätt de kan ändras permanent av människor eller tas av andra vilda djur. Dessa viktiga boplatser behöver omedelbart skyddas eller i många fall kompletteras med artificiella håligheter. Överlevnaden av många arter beror på tillgången av dessa boplatser.

BILDTEXT: Munkparakiter vid ett stort bo med många rum © Michael Gaylard [CC BY 2.0]

SIDOR OM SÄLLSKAPSFÅGLAR

I del ett av denna artikel (PsittaScene våren 2021) pratade Louise Caddy om visuell och auditiv berikning till papegojor. I del två talar hon om att tillgodose din papegojas känsel och smaksinnen.

EN FRÖJD FÖR ALLA SINNEN, DEL 2: Känsel- och smakberikning

Av Louise Caddy, chef för papegojorna vid Paradise Park, UK (hemmet till World Parrot Trust)

Precis som oss själva har en fågels hud sensoriska nervändar som känner av smärta, tryck och temperatur, vilket möjligen förklarar varför papegojor är sådana taktila varelser. Detta bör ha i åtanke när du ger berikning till din fågel, och du bör sträva efter att tillhandahålla en mängd olika leksaker, inte bara olika i storlek och färg utan också i struktur.

KÄNSEL

När de flesta papegojor får en ny leksak kommer de omedelbart att utforska den noggrant med näbb och fötter. Vissa kommer till och med att gnugga föremålet över fjädrarna och under sina vingar. När man överväger olika strukturer för dem att undersöka så är det första jag alltid tänker på kokosnötskal. Jag använder färsk kokosnöt som en del av mina arors diet och sparar ofta skalerna till andra fåglar för att utforska med sina tungor och näbbar. Det är fantastiskt hur länge en fågel kan spendera med att dra fibrerna från skalets utsida. Jag har till och med sett några mindre fåglar använda fibrerna som bomaterial.

Ett annat föremål som jag gillar att använda, och jag tror ofta förbises, är torkad, mögelfri trädbark. Den kan också användas färsk om den ska användas direkt. Kontrollera alltid att det kommer från ett träd som inte har besprutats med kemikalier. Det finns många olika säkra strukturer. Jag använder regelbundet ekbark på grund av dess hårda, ojämna struktur. Jag har fäst detta på mina fågelburar bredvid matskålen och fåglarna gnuggar ofta näbben över den för att rensa bort matbitar efter de ätit. Eukalyptusbark har också en helt annan textur för papegojor att utforska.

Helst bör du erbjuda dina fåglar en mängd olika ofarliga grönskor. (Se parrots.org > Learn > Reference Library > Health & Nutrition > Common Household Poisons för information om giftiga växter och träd (engelska).)

Förutom att tugga och förstöra, älskar fåglar att klättra igenom och utforska olika blad och bark. Jag har ofta samlat högar med rena torra löv från runt i parken och lagt dem på voljär- eller burgolvet, där vissa fåglar älskar att komma ner och springa igenom högarna medan de förstör dem. Du kan också gömma små godisbitar eller frön i högarna för att uppmuntra födosök.

Tyvärr kan det faktum att fåglar är så taktila leda till problem om det inte hanteras korrekt. I de vilda kommer fåglarna att spendera mycket tid under dagen för att putsa sina fjädrar eller sina kompisars fjädrar. Det är ett naturligt beteende för fåglar att rengöra och ordna fjädrarna och när de gör det till en partner så stärker det deras parrelation. Jag kände till en goffinkakadua som spenderade timmar varje kväll med att putsa ägarens hår; den blev så bra på det här att den ibland flätade in håret in i hennes tröja!

Fåglar som inte får utlopp för dessa naturliga instinkter kan överputsas sig själva, vilket med tiden leder till skadade fjädrar och fjäderplockning. Det kan finnas flera anledningar till varför din fågel börjar överputsas; stress, tristess och parningsbeteende är några utlösande faktorer. I dessa fall är det en idé att försöka hitta något annat som din fågel kan putsa på så att de kan uttrycka detta beteende på ett säkert sätt.

Repleksaker är ett bra alternativ eftersom fåglar gillar att leka med fibrerna som de kan putsa, gnugga sig mot och fixa med. Själv tillåter jag bara min fågel en leksak likt dessa under övervakning på grund av att bitar av material eventuellt kan tuggas av och sväljas. Några säkrare alternativ är majsskal eller strimlor av strimlat papper som vävs genom gallret i din fågelbur.

SMAK

Jag har ofta undrat hur bra papegojornas smak är efter att ha sett amazoner glatt mumsa på några seriöst heta chilifruktar! I naturen är en fågels smaksinne inte lika viktig som hörseln, vilket förklarar varför det inte har utvecklats lika mycket genom åren. Och även om det är lätt att tro att fåglar inte har det bästa smaksinnet, kan alla husdjursägare hålla med om att deras fågel har både favoritmat och mat som de vägrar att äta.

Med tanke på detta tycker jag att det är viktigt att variera din fågels kost och försöka inkludera så många olika frukter och grönsaker som du kan. Ibland måste en fågel prova en ny mat flera gånger innan den accepterar den. Jag har haft fåglar som inte ville äta morötter förrän jag presenterade dem ångkokta och sedan accepterade de dem. Ibland blir de godare för din fågel genom att bara ha tillagats lätt. Med tanke på detta har jag varit intresserad av att prova olika dofter på papegojorna i parken för att se om och hur de reagerar. Vi odlar många örter i parken som vi regelbundet kan ge färskt till fåglarna. Dessa inkluderar basilika, persilja, mynta, timjan och koriander, för att nämna några.

Det finns så många sätt du kan försöka förbättra din fågels liv med sensorisk berikning, och det kommer vara vara en trevlig upplevelse för både dem och dig. Det kan vara så givande att se vad de reagerar på och njuter av.

För mer information om berikningsidéer, gå till parrots.org/fun.

PSITTANYTT

PRESSMEDDELANDE

Naturvårdare uppmanar G7-ledare att vidta samordnade åtgärder mot handeln av vilda djur på nätet.

World Parrot Trust har uppmanat G7-ledare vid mötet i Cornwall, Storbritannien, att vidta samordnade åtgärder mot olaglig handel med vilda djur på nätet. Inför G7-toppmötet träffade Alisa Davies, WPTs

handelsspecialist för vilda djur, och Dr. Rowan Martin, direktör för WPTs bevarandeprogram i Afrika, Storbritanniens miljöminister George Eustice för att diskutera den förödande påverkan som den globala handeln med vilda djur har på världens mest hotade papegojor. Under besöket i Paradise Park, hem till WPT, informerades Eustice om WPTs forskning om sociala mediers roll i att underlätta och förstärka handeln med vilda djur och den kritiska vikten av samordnad reglering från världens ledare för att hantera detta hot.

Vid toppmötet lovade G7-länderna att arbeta tillsammans för att ta itu med handeln med vilda djur för att skydda den biologiska mångfalden och förhindra framtida pandemier.

Läs pressmeddelandet i sin helhet (engelska):

tinyurl.com/g7visit

På bild från vänster:

Alisa Davies, Dr. Rowan Martin, MP George Eustice and Nick Reynolds, vice-direktör till Paradise Park och förvaltare av World Parrot Trust

AUSTRALIENS SKOGSBRUKSLAGSTIFTNING UTMANAS: FAROR FÖR SEGLARPAPEGOJOR BELYSES

Seglarpapegojorna (*Lathamus discolor*) är enligt IUCN kritiskt hotade, med nya studier som tyder på att det finns färre än 300 individer kvar i naturen. De hotas av pågående avskogning i deras hemland Tasmanien, där laglig avverkning är den främsta boven. Till skillnad från andra branscher krävs det inte federala miljögodkännanden för skogsbruksverksamhet. Nyligen utfärdade miljöaktivisten och tidigare ledaren för Green Party Dr Bob Brown en rättslig prövning till den nuvarande skogsbrukslagstiftningen i federala domstolen som är näst högsta rättsinstans, där man lyfte fram hoten mot seglarpapegojornas livsmiljö. Prövningen avfärdades och lämnade Brown och hans bevarandestiftelse inget annat val än att överklaga till högsta domstolen.

Läs mer:

tinyurl.com/2stmyjj8

EXPERTER GER VITNESBÖRD OM ILLEGAL HANDEL MED VILDA DJUR TILL US HOUSE COMMITTEE ON NATURAL RESOURCES

Nyligen har Center on Illicit Networks and Transnational Organized Crime (centrum för olagliga nätverk och transnationell organiserad brottslighet) och ett antal bevarande- och andra organisationer vittnat till US House Committee on Natural Resources (parlamentets utskott för naturresurser) angående den rikliga förekomsten av säljare av vilda djur på sociala medier. Parlamentet fick veta att Facebook och andra tekniska plattformar inte vidtar tillräckligt med åtgärder för att förhindra dessa aktiviteter. Representanten Jared Huffman, ordförande i underutskottet, förklarade under utfrågningen att den illegala handeln med vilda djur är ett kriminellt företag värt 23 miljarder dollar och det fjärde mest lönsamma i världen.

Läs mer:

tinyurl.com/us-house-test

FORTESCUE METALS GROUP BEKRÄFTAR ATT DET FINNS EN POPULATIONEN AV DEN SKYGGA NATTPAPEGOJAN VID EN AV WESTERN AUSTRALIAS JÄRNMALMSGRUVOR

Nya inspelningar från Fortescue Metals Group's övervakningssystem har bekräftat förekomsten av minst en och möjligtvis flera andra nattpapegojor (*Pezoporus occidentalis*) i närheten av företagets järnmalmgruva Cloudbreak i västra Australien. Ropen bekräftades av nattpapegojeforskarna Nick Leseberg, Steve Murphy och Nigel Jackett från Adaptive NRM. Nattpapegojan har endast setts några få gånger i området under det senaste århundrandet.

Läs mer:

tinyurl.com/y32wt7jj

RÄTTNING

I PsittaScene våren 2021, artikeln ”De minsta papegojorna: spettpapegojor, sida 20-21” var en av spettpapegojorna felaktigt beskriven som: gulbröstad spettpapegoja *Micropsitta bruijinii*, fem underarter. Den borde istället varit beskriven som: gulbröstad papegoja *Micropsitta meeki*, två underarter. Vi ber om ursäkt för all förvirring denna felskrivning kan ha orsakat.

Den rättade versionen kan ses online här (engelska):

tinyurl.com/psitta-spring-2021

PRENUMERERA IDAG!

Letar du efter de senaste nyheterna från papegojornas värld? Vill du ha exklusiva inbjudningar till speciella online-event (och mer)?

Missa det inte! Bli en del av gemenskapen – registrera dig idag!

parrots.org/flocktalk

PAPEGOJOR I DET FRIA

Svartvingad dvärgpapegoja

(Agapornis taranta)

En svartvingad dvärgpapegoja gräver i en frökapsel efter de bästa bitarna i dess hemland Etiopien. Dessa pyttesmå fåglar kan hittas upp till 3800m ovan havet © Mehd Halaoute

FÅ TILLGÅNG TILL TIDIGARE UPPLAGOR ONLINE PÅ: PSITTASCENE.ORG

(Engelska, holländska, tyska, italienska, portugisiska, spanska och svenska)
